

Drie bomaanslagen op treinen in Madrid donderdag jl. hebben de wereld geschokt. Zeer velen zijn gewond geraakt, vele mensenlevens zijn vernietigd.

Levens van mannen, van vrouwen, van kinderen.

Door terroristische krachten zijn doelbewust lichamen letterlijk verscheurd en mensen gebroken door de pijn om het verlies van geliefden.

Die verscheuring en gebrokenheid heeft tegelijk mensen verenigd, in Spanje, in ons land, in heel Europa en daarbuiten. De drie minuten stilte die ontelbaren gisteren gelijktijdig in acht namen, heeft de grenzen overstegen van regio's, van landen, van continenten. Dat massale gezamenlijke zwijgen was een oorverdovende uiting van de kracht van verwantschap, de kracht van weerstand tegen geweld jegens weerloze, onschuldige burgers. Moge die kracht aanhouden en toenemen.

Namens u allen heb ik aan de Voorzitter van de Spaanse Senaat onze gevoelens van meeleven overgebracht.

Waar woorden verder tekort schieten, moet het zwijgen spreken. Ik verzoek u dan ook enige ogenblikken stilte in acht te nemen om met onze gedachten de gewonden, de nabestaanden en het Spaanse volk nabij te zijn.

16 maart 2004